

Euroopa Kohtu (teine koda) 7. oktoobri 2010. aasta otsus (Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) eelotsusetaotlus) — kriminaalmenetluses, milles süüdistavad on Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota, Termiso Lda

(Kohtuasi C-515/08) ⁽¹⁾

(Teenuste osutamise vabadus — ELTL artiklid 56 ja 57 — Töötajate lähetamine — Piirangud — Teises liikmesriigis asuvad tööandjad — Lähetuse eeldeklaratsiooni registreerimine — Sotsiaalkindlustus- või töödokumentid — Vastuvõtva liikmesriigi õiguses ette nähtud samaväärsed dokumentid — Koopia — Siseriiklikele ametiasutustele kättesaadavana hoidmine)

(2010/C 328/05)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Põhikohtuasja menetluse pooled

Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota, Termiso Lda

Ese

Eelotsusetaotlus — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — EÜ artiklite 49 ja 50 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, mis kohustavad ehitussektori ettevõtjaid, kes ajutiselt teevad töid teises liikmesriigis, esitama vastuvõtva liikmesriigi ametiasutustele lähetusdeklaratsiooni

Resolutsioon

ELTL artiklitega 56 ja 57 on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis sätestavad, et teises liikmesriigis asuv tööandja, kes lähetab töötajaid esimesena nimetatud riigi territooriumile, on kohustatud saatma lähetuse eeldeklaratsiooni, juhul kui kavandatud lähetus saab alata tingimusel, et tööandjale on teatatud asjaomase deklaratsiooni registreerimisnumber, ning kui esimesena nimetatud riigi ametiasutustel on vastava teate edastamiseks viis tööpäeva deklaratsiooni kättesaamisest arvates.

ELTL artiklitega 56 ja 57 ei ole vastuolus see, kui liikmesriigi õigusnormid, mis sätestavad, et teises liikmesriigis asuv tööandja, kes lähetab töötajaid esimesena nimetatud riigi territooriumile, on kohustatud hoidma selle riigi siseriiklikele ametiasutustele lähetuse ajal kättesaadavana koopia sellistest sotsiaalkindlustus- või töödokumentidega samaväärsetest dokumentidest, mis on esimesena nimetatud riigi õiguse kohaselt nõutavad, ning saatma nimetatud koopia pärast lähetuse lõppemist kõnealustele ametiasutustele.

⁽¹⁾ ELT C 44, 21.2.2009.

Euroopa Kohtu (teine koda) 7. oktoobri 2010. aasta otsus (House of Lords — Ühendkuningriik eelotsusetaotlus) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs versus Loyalty Management UK Limited (C-53/09), Baxi Group Ltd (C-55/09)

(Liidetud kohtuasjad C-53/09 ja C-55/09) ⁽¹⁾

(Kuues käibemaksudirektiiv — Maksustatav summa — Müügiedenduse süsteem — Püsikliendiprogramm, mis võimaldab klientidel saada müüjalt boonuspunkte ja vahetada need boonuskaupade vastu — Programmihalduri poolt boonuskaupade tarnijatele tehtud maksed — Müüja poolt boonuskaupu tarnivale programmihaldurile tehtud maksed)

(2010/C 328/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

House of Lords

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Kostjad: Loyalty Management UK Limited (C-53/09), Baxi Group Ltd (C-55/09)

Ese

Eelotsusetaotlused — House of Lords — Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT erivaljaanne 09/01, lk 23) artiklite 5 ja 6 ja artikli 11 A osa lõike 1 punkti a tõlgendamine — Maksustatav summa — Püsikliendiprogramm, mis võimaldab klientidel saada müüjalt boonuspunkte ja vahetada need boonuskaupade või ostukupongide vastu — Selliste boonuspunktide vahetamine, mille alusel tekib programmihalduril kohustus kanda asjaomasele kindlaksmääratud ettevõtjale üle tasu — Püsikliendiprogramm, mis võimaldab maksukohustuslasest äriühingu klientidel koguda ostmisel punkte ja neid vahetada selliste boonuskaupade vastu, mida pakub programmihaldurist reklaami ja turunduse alal tegutsev kolmas äriühing — Boonuspunktide kolmanda äriühingu kasuks vahetamine, mille tagajärjel tekib õigus saada maksukohustuslaselt tasu, mis vastab turustatavate kaupade soovituslikule müügihinnale

Resolutsioon

- Sellise püsikliendiprogrammi puhul, nagu on arutusel põhikohtuasjas, tuleb nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas, muudetud nõukogu 10. aprilli 1995. aasta direktiiviga 95/7/EÜ, artikleid 5 ja 6, artikli 11 A osa lõike 1 punkti a, artikli 17 lõiget 2 direktiivi artikli 28f punktist 1 tulenevas redaktsioonis tõlgendada nii, et:

— kõnealuse programmi halduri poolt tehtud makseid sellistele tarnijatele, kes tarnivad boonuskinke klientidele, tuleb kohtuasjas C-53/09 pidada kolmandalt isikult saadud tasuks klientidele kaupade tarnimise eest, või asjakohasel juhul klientidele osutatud teenuste eest. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tuleb kontrollida, kas nimetatud maksed sisaldavad tasu ühele eraldiseisvale sooritusele vastava teenuse eest, ja

— sponsori poolt tehtud makseid sellise arutusel oleva programmi haldurile, kes tarnib klientidele boonuskaupu, tuleb kohtuasjas C-55/09 pidada osaliselt kolmandalt isikult saadud tasuks programmihalduri poolt klientidele kaupade tarnimise eest ja osaliselt tasuks programmihalduri poolt sponsorile osutatud teenuste eest.

(¹) ELT C 90, 18.4.2009
ELT C 148, 5.6.2010.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. oktoobri 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-154/09) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2002/22/EÜ — Elektrooniline side — Võrgud ja teenused — Artikli 3, lõige 2 ja 8, lõige 2 — Universaalteenuse osutamise seotud kohustusi täitvate ettevõtjate määramine — Ebaõige ülevõtmine)

(2010/C 328/07)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Guerra e Andrade ja A. Nijenhuis)

Kostja: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, *advogado* L. Morais)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367) artikli 3 lõike 2 ja artikli 8 lõike 2 rikkumine — Universaalteenuse osutamiseks kohustatud ettevõtjate määramine

Resolutsioon

1. Kuna Portugali Vabariik ei ole siseriiklikusse õigusesse üle võtnud liidu õigusnorme, mis reguleerivad universaalteenuse osutaja või

osutajate määramist, ja igal juhul ei ole taganud nende õigusnormide kohaldamist tegelikkuses, siis ei ole Portugali Vabariik täitnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) artikli 3 lõike 2 ja artikli 8 lõike 2 tulenevaid kohustusi;

2. Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

(¹) ELT C 153, 4.7.2009

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. oktoobri 2010. aasta otsus (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus) — Secretary of State for Work and Pensions versus Taous Lassal

(Kohtuasi C-162/09) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Isikute vaba liikumine — Direktiiv 2004/38/EÜ — Artikkel 16 — Alalise elukoha õigus — Ajaline kohaldamine — Enne direktiivi ülevõtmise tähtaega täitunud ajavahemikud)

(2010/C 328/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Secretary of State for Work and Pensions

Kostja: Taous Lassal

Menetluses osales: The Child Poverty Action Group

Ese

Eelotsusetaotlus — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38, mis käsitleb liidu kodanike ja nende pere liikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46), artikli 16 lõike 1 tõlgendamine — Liidu kodanik, kes on Ühendkuningriigis elanud seaduslikult viie aasta jooksul enne direktiivi ülevõtmise tähtaega 30. aprillil 2006, ning on seejärel lahkunud riigi territooriumilt kuueks kuuks — Enne 30. aprilli 2006 möödunud ajavahemiku arvessevõtmine alalise elamisõiguse tunnustamisel